

Blog juni

Boeing problemen

De diverse problemen bij vliegtuigbouwer Boeing stapelen zich op. Zo blijken er vaak schroeven los te zitten, verloor een toestel in januari een deurpaneel tijdens een vlucht en viel in maart een wiel van een toestel tijdens het opstijgen. Een oud inspecteur van het bedrijf dat vliegtuig rompen maakt voor onder meer Boeing, zegt dat er geregeld delen met “wel zeker 200 gebreken” de fabriek hebben verlaten. Volgens deze klokkenluider moet Boeing geweten hebben van de gebreken. Hij zegt dat het bedrijf, Spirit AeroSystems, om kosten te besparen druk uitoefende op inspecteurs om minder goede controles uit te voeren. Ook bij de Amerikaanse luchtvaartmaatschappij Southwest, waar veel Boeing toestellen van het type 737 MAX vliegen, zijn opvallend veel incidenten geweest.

Het doet mij denken aan de problemen met de Aeroflot vliegtuigen in de jaren negentig die niet meer onderhouden werden. Het onderhoud werd verwaarloosd, er werd met onderdelen gesjoemeld en het één na het andere vliegtuig landde ergens in een stille Siberische vlakte of stortte neer. Kortom, het geld was op en de ondergang van de Sovjet-Unie en het begin van het onafhankelijke Rusland werd duidelijk.

Ik zie het nog voor me hoe miserabel de bekleding er in het Aeroflot vliegtuig erbij hing. Bij het opstijgen hoorde je luidruchtig alle motoren en klepperde alles wat er maar kon kleppen. Het vliegtuig schudde vreselijk en je hield je hart vast. Ik weet nog dat ik afscheidsbrieven aan mijn moeder schreef in de hoop dat ze die ooit zou ontvangen als het vliegtuig het niet zou halen. Veel medepassagiers slaakten een diepe zucht van verlichting als de grote kist veilig en wel geland was. Je nam het voor lief dat er geen personeel meer was om de koffers uit het bagageruim te halen. We liepen zelf met onze koffer over de landingsbaan en werden vergezeld door zwerfhonden die bij ons een lekker hapje hoopten te krijgen op de landingsbaan.

President Jeltsin beloofde in die jaren dat er aan deze schande gewerkt zou worden. Russen konden nauwelijks bevatten dat hun beroemde Aeroflot vliegtuigen waren vervallen tot ‘Aeroschrot’ (rommel), zoals het toen in de volksmond ging heten.

Maar de situatie werd alleen maar slechter en slechter. Bij Aeroflot en andere technische fabrieken stonden honderdduizenden werknemers in lange rijen te wachten op hun loon, de politie en het veiligheidsapparaat idem dito. De wetenschappers en de arbeiders die in de nucleaire centrales werkten kwamen in de laagste loonschalen terecht of stonden ook op straat. Gas, water en elektriciteit functioneerden nauwelijks nog en het ergste was de honger en de kou voor de ouderen en de zwaksten van de maatschappij. De maffia greep om zich heen en iedere burger heeft er, op hoog of laag niveau, wel mee te maken gehad. Er was een inflatie van 2800 procent en in 1998 kwam daar nog de roebel crisis bij. Honderden

Russen klopten bij ons aan 'of we geen baantje voor ze wisten in het Westen'. Rondom de eeuwwisseling wilde ik het wel van de daken schreeuwen als ik terug kwam in Nederland, hoe dramatisch de situatie was in Rusland.

Maar in Nederland en in het Westen in het algemeen, was er nauwelijks aandacht voor. Of iets in de trent van: "ze zijn daar nu tenminste vrij en hebben democratie". Rusland was uit de mode en gold als grijs, grijs, grijs of oninteressant. In het Westen leefden we juist in de "roaring nineties" en tot 2008 leek niemand te twijfelen aan de superioriteit van het kapitalistische stelsel. Dat Poetin in een Aeroflot vliegtuig naar Europa of naar de VS vloog werd in het Westen nog weggelachen. Hoe vaak hoorde ik in 2022 nog van Nederlanders die naar Rusland reisden: "We gaan toch niet met een Aeroflot vliegtuig?!"

Dat de Russische regering er de laatste 20 jaar in geslaagd is om deze vliegtuigen weer tot de allerbeste van de wereld te laten behoren, blijft een van de duizenden Russische verworvenheden van de laatste jaren. Een zo goed als failliet land in het jaar 2000, heeft nu weer waardigheid en toekomst. De vliegvelden behoren anno 2024 tot de meest moderne van de wereld, de Aeroflot vliegtuigen hebben alle luxe en comfort, tussen Moskou en Sint-Petersburg vertrekt er ieder kwartier een vliegtuig, de salarissen van het luchtvaartpersoneel zijn goed en de uitgebreide maaltijden aan boord zijn werkelijk een feest om te verorberen. Ik blijf het indrukwekkend vinden wat er in Rusland de afgelopen twee decennia is gebeurd. Helaas zien de meeste Europeanen en Amerikanen dat niet met eigen ogen en blijven ze de clichés herhalen over Rusland die in het jaar 2000 realiteit waren maar inmiddels al lang niet meer.